

Η Εφημεριδούλα

Ιούνιος 2023 Β

Τεύχος 330 37ος χρόνος

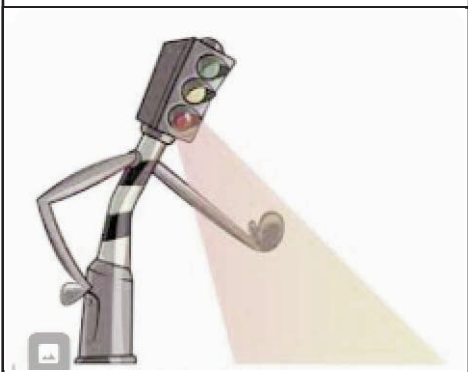
pinteris@hotmail.com

210 - 96 52 336

Εκδότης: Γιώργος Πιντέρης, Ph.D. Ψυχολόγος - Συγγραφέας

Οι κάμερες

Είναι φθινόπωρο του 2006. Βρίσκομαι στη Λευκωσία προσκεκλημένος του καναλιού SIGMA για μια τηλεοπτική συνέντευξη. Το προηγούμενο βράδυ έχουμε πάει σ' ένα εστιατόριο μαζί με τη δημοσιογράφο Ελίτα Μιχαηλίδου και κάποιους άλλους παράγοντες της εκπομπής. Οδηγούσε η Ελίτα. Φτάνουμε σ' ένα φανάρι που εκείνη την ώρα είναι πορτοκαλί. Η Ελίτα επιταχύνει κι απ' το φανάρι ανάβει ένα φλας. Από τη όψη της κατάλαβα ότι είχε φάει πρόστιμο για παραβάση.

Δεν ξέρω πότε πρωτοεμφανίστηκε αυτό το μέτρο στην Κύπρο, αλλά το 2006 ήδη υπήρχε. Σε κάθε φανάρι είναι προσαρτημένη μια κάμερα κι ένα φωτοκύτταρο. Αν περάσεις την ώρα που είναι πορτοκαλί ή κόκκινο, σου βγάζει μια φωτογραφία. Δεν γνωρίζω αν φωτογραφίζει μόνον τον αριθμό ή αν μαζί φωτογραφίζει τον οδηγό και τον συνοδηγό. Για φαντάσου δηλαδή, να είσαι παντρεμένος και να σου έρθει ένα πρόστιμο συνοδευόμενο με μια φωτογραφία όπου δίπλα σου κάθεται το παράνομο ραντεβού σου. Αυτό κι αν είναι ατυχία.

Ο λόγος που τα γράφω αυτά, είναι διότι οι θάνατοι και οι τραυματισμοί από τροχαία ατυχήματα στην Αττική έχουν αυξηθεί πολύ το τελευταίο διάστημα. Οι δημοσιογράφοι κατηγορούν την τροχαία και τον εκάστοτε υπουργό προστασίας του πολίτη. Ακούω και διαβάζω αναφορές σύμφωνα με τις οποίες οι παραβιάσεις κόκκινου σηματοδότη είναι καθημερινά χιλιάδες. Και μου δημιουργείται το εύλογο ερώτημα: Εμείς, το 2023, δηλαδή μετά από 17 χρόνια, πώς δεν έχουμε εγκαταστήσει ένα τέτοιο μέσο στα φανάρια μας;

Και η απάντηση έρχεται από την αρχή προστασίας προσωπικών δεδομένων. Οι κάμερες παραβιάζουν τα προσωπικά δεδομένα. Τα προσωπικά δεδομένα ποιών; Αυτών που κάνουν τις παραβάσεις. Καθημερινά έχουμε διαφόρων ειδών παράνομες ενέργειες, πέρα από τις τροχαίες. Εμπρησμοί σε καφετέριες και εστιατόρια, εκτελέσεις στη μέση του δρόμου μέρα μεσημέρι (Άλιμος) ληστείες τραπεζών και κατα-

στημάτων, μαχαιρώματα στη μέση του δρόμου και ό,τι άλλο φανταστείς. Αντιλαμβανόμαστε πόσο ποιο εύκολο θα ήταν το έργο της αστυνομίας αν υπήρχαν κάμερες παντού;

Το ερώτημα είναι: Πού βρίσκεται η ειδοποιός διαφορά ανάμεσα στους νόμους των χωρών στις οποίες υπάρχουν νόμιμα κάμερες παντού εδώ και χρόνια και στους νόμους του κράτους μας; Αν δεν διορθωθεί αυτή η διαφορά δεν θ' αλλάξει τίποτα.

Όμως, οφείλω ν' αναφέρω το εξής. Το ίδιο βράδυ, επιστρέφοντας στο ξενοδοχείο πρόλαβα το Κυπριακό δελτίο ειδήσεων των 12:00. Μία από τις ειδήσεις ήταν ότι οι κλήσεις από παραβιάσεις κόκκινου σηματοδότη ήταν τόσο πολλές που δεν υπήρχε αρκετό προσωπικό ώστε να εισπραχθούν από τους παραβάτες. Είμαι σίγουρος ότι, μέχρι σήμερα θα έχουν βρει λύση. Όταν πρόκειται για έσοδα βρίσκονται λύσεις...

Πολιτική και θρησκεία

Πρόσφατα, με τις εκλογές της 21ης Μαΐου, ξεφύτρωσε ένα νέο μικρό κόμμα ονόματι ΝΙΚΗ με αρχηγό κάποιον Δημήτρη Νάτσιο το οποίο, σύμφωνα με τις τρέχουσες δημοσκοπήσεις, στις εκλογές της 25ης Ιουνίου έχει σημαντικές πιθανότητες να μπει στη Βουλή. Μια περαιτέρω διερεύνηση δείχνει ότι το κόμμα αυτό έχει Χριστιανικό Ορθόδοξο χαρακτήρα και υποστηρίζεται από διάφορες μονές του Αγίου Όρους και κάποιες άλλες περιοχές της Β. Ελλάδας. Μάλιστα, ήδη έχει ακουστεί ότι πιθανόν χρηματοδοτείται από κεφάλαια με προέλευση από τη Ρωσία. Σύμφωνα με την εφημερίδα Political (τεύχος 659) ο εισαγγελέας Χαράλαμπος Βουρλιώτης διερευνά τα οικονομικά σε δέκα από αυτές τις μονές για ξέπλυμα μαύρου χρήματος!

Ο πρώτος που εκμεταλλεύτηκε έμμεσα τη θρησκεία στο χώρο της πολιτικής είναι ο Βελόπουλος ο οποίος με ...τρεμάμενα χέρια πουλούσε χειρόγραφες επιστολές του Ιησού Χριστού. Μαζί πουλούσε κι ένα φάρμακο για τη φαλάκρα καθώς κι ένα ελιξίριο που θεραπεύει από κατάθλιψη μέχρι και πόνους στη μέση! Η σύντροφός μου λέει «ο τρελός με την τρελάρια του γεμίζει την κοιλάρα του». Έτσι, ο Βελόπουλος με τις επιστολές και το telemarketing κατάφερε να μπει στη Βουλή σαν αρχηγός του κόμματος «Ελληνική Λύση». Φαίνεται πως υπάρχει ένα 3% των ψηφοφόρων που είναι τόσο αφελείς που τον ψηφίζουν.

Όμως, ο Νάτσιος και το κόμμα ΝΙΚΗ εκμεταλλεύονται έμμεσα τη θρησκεία με στόχο να μπουν στη Βουλή. Αν τα κατάφερε ο Βελόπουλος με μερικές επιστολές του Χριστού, αυτοί γιατί να μην τα καταφέρουν αφού έχουν ...ολόκληρο τον Ιησού Χριστό.

Το να υπάρχει πολιτική στη θρησκεία είναι κα-

Η Στήλη των Αναγνωστών

Ωραία τα γράφεις για τον Τσίπρα και στην εφημεριδούλα σου, φίλε Γιώργο.

Μόνο που η διάκριση "δεξιά" / "αριστερά", στο πολιτικό μας σύστημα είναι ξεπερασμένη σήμερα.

Θα ήταν πιο ακριβές να έγραφες για μια τοπογραφία: εθνικιστές (Βελόπουλος, ΝΙΚΗ), νεοφιλελεύθεροι (Μητσοτάκης), υπολείμματα της ξεπερασμένης αντιμνημονιακής πανίδας (Τσίπρας, Βαρουφάκης, Κωνσταντοπούλου), καβάντζα (Ανδρουλάκης), και το ομφαλοσκοπικό απολίθωμα του ΚΚΕ.

Κωστής Δεμερτζής

τανοητό και αναμενόμενο. Η θρησκεία εκπροσωπείται από την εκκλησία η οποία είναι θεσμός με αρχηγό και ιεραρχία. Όπως σε κάθε θεσμό, μέσα στην εκκλησία υπάρχουν κάποιοι που είναι πιο πολιτικάντηδες από κάποιους άλλους και αυτοί είναι που συνήθως κατέχουν τα πόστα της εξουσίας και των αποφάσεων.

Άλλο όμως η πολιτική στη θρησκεία και άλλο η θρησκεία στην πολιτική. Στη δεύτερη περίπτωση έχουμε εκμετάλλευση του θρησκευτικού συναισθήματος κάποιων ψηφοφόρων για ιδιοτελείς πολιτικούς λόγους. Αν τους πάρεις όλους αυτούς έναν - έναν ανάθεμα κι αν έχουν ιδέα πώς κυβερνάται ένα κράτος. Από την μια ο Βελόπουλος και ο Νάτσιος. Από την άλλη ο Βαρουφάκης με το Μέγα 25 και η Κωνσταντοπούλου με την Πλεύση Ελευθερίας βάζουν κι αυτοί υποψηφιότητα για μια θέση στη Βουλή. Έτσι και τα καταφέρουν όλοι αυτοί να ψηφιστούν η ερχόμενη Βουλή θα είναι ...τσίρκο.

Συνεδρίες μέσω Skype

Πληροφορίες

pinteris@hotmail.com

210 - 96 52 336

ProgressNet[®]

- Κατασκευή ιστοσελίδων & e-shop
- Ανάπτυξη Web - Mobile εφαρμογών
- Ανάπτυξη πληροφοριακών συστημάτων

www.progressnet.gr 211 18 28 724

ΜΙΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ

ΑΝΕΠΑΝΑΛΗΠΤΗ

ΕΜΠΕΙΡΙΑ

Πρόσφατα βίωσα μια μοναδική και ανεπανάληπτη εμπειρία που νιώθω την ανάγκη να τη μοιραστώ μαζί σας. Ομολογώ, ότι γράφοντας αυτό το κείμενο δυσκολεύτηκα πολύ συναισθηματικά. Βάζοντας τα πράγματα σε μια σειρά, μου δημιουργήθηκαν πολλές αντιφατικές σκέψεις και συναισθήματα. Πιστεύω πως κάτι ανάλογο θα βιώσει και ο αναγνώστης.

Με τον Bob Simmermon είμαστε φίλοι από το 1976. Την εποχή εκείνη ολοκλήρωσα ένα Master στη Συμβουλευτική Ψυχολογία σ' ένα παράρτημα του Πανεπιστημίου Ball State στην Αμερικάνικη βάση του Ελληνικού. Ο Bob είχε πάρει το διδακτορικό του πριν ένα χρόνο και είχε έρθει σαν καθηγητής – επόπτης στην τρίμηνη πρακτική άσκηση, την ονομαζόμενη Practicum. Κάναμε συνεδρίες τις οποίες μαγνητοφωνούσαμε και ακούγαμε αποσπάσματα μαζί του και με άλλους συμφοιτητές. Παράλληλα, υπήρχαν και δύο τρία εργαστήρια την εβδομάδα, στα οποία μας δίδασκε διάφορες τεχνικές και προσεγγίσεις στη Συμβουλευτική Ψυχολογία. Ανάμεσα στους συμφοιτητές μου ήταν και η αγαπημένη μου φίλη και συνάδελφος Μάρο Μαυρογιάννη (με «όμικρον» παρακαλώ) στην οποία έχω αφιερώσει και το τελευταίο μου βιβλίο. Βέβαια η Μάρο και η οικογένειά της, εδώ και πολλά χρόνια έχουν χτίσει δύο υπέροχα ξενοδοχεία στη Σκόπελο κι έτσι από τότε η Μάρο ασκεί το επάγγελμα σποραδικά. Την αναφέρω διότι όποτε ερχόταν ο Bob στην Ελλάδα, μας φιλοξενούσε στο ξενοδοχείο της στη Σκόπελο.

Επιστρέφουμε στο 1976. Ο Bob είχε έρθει στην Ελλάδα μαζί με τη σύζυγό του Judy και τις δύο κόρες τους, που τότε ήταν τριών ετών. Ο Bob ήταν ένα χωριατόπαιδο από την Indiana. Αυτή ήταν η πρώτη του επαφή με Ευρώπη. Το μόνο που ήξερε από Ελλάδα ήταν η ταινία **Zorba the Greek**. Μόλις έμαθε ότι θα έρθει εδώ, αγόρασε το ομώνυμο βιβλίο του Καζαντζάκη και από τότε έπαθε «κόλλημα». Μέχρι το 2016 έλεγε ότι το είχε διαβάσει πολλές φορές κι επειδή κράταγε σημειώσεις, το είχε αγοράσει και σε άλλα αντίτυπα. Την εποχή εκείνη ήμουν παντρεμένος και μιας και η τέως σύζυγος ήταν μισή Αγγλίδα, με τη Judy και τον Bob, για τρεις μήνες κάναμε σχεδόν καθημερινά παρέα.

Όπως ανέφερα, ήταν η πρώτη φορά που ο Bob έφευγε από την Indiana. Η Indiana είναι η πιο επίπεδη πολιτεία της Αμερικής. Είναι ένα τεράστιο χωράφι. Οι Αμερικάνοι, χαριτολογώντας λένε πως «η Indiana παράγει καλαμπόκια, φασόλια σόγιας και ...μπασκετμπολίστες». Είναι φυσικό σ' ένα τόσο επίπεδο χώρο να υπάρχουν παντού γήπεδα μπάσκετ. Για να καταλάβεις

πόσο ...απελπιστικά επίπεδη είναι η Indiana: Ένας καθηγητής μου, μου έδωσε οδηγίες πώς θα βρω το σπίτι του. Μου είχε πει: «Είναι το πρώτο σπίτι μετά το λόφο, στ' αριστερά». Ανεβοκατέβαινα το δρόμο και λόφο δεν εύρισκα. Τελικά, ο ...λόφος ήταν μια καμπούρα που έκανε ο δρόμος ύψους δύο μέτρων! Για τα δικά τους κριτήρια αυτό ήταν λόφος.

Φαντάσου λοιπόν τι πλάκα έπαθε ο Bob όταν βρεθήκαμε ένα βράδυ στο εκκλησάκι του Άι Γιώργη στο Λυκαβηττό. Ήταν 24 Σεπτεμβρίου και γιορτάζαμε τα γενέθλιά του. Έκλεινε τα τριάντα. Καθίσαμε στο πεζούλι της εκκλησίας και κοιτάζαμε τη φωτισμένη Αθήνα. Είχε μείνει άναυδος. Για μερικά λεπτά μείναμε σιωπηλοί. Ήταν η πρώτη φορά στη ζωή του που έβλεπε από ψηλά. Μάλιστα είπε κάτι που εγώ τότε το πήρα συμβολικά, ενώ εκείνος κυριολεκτούσε. Είπε: «Τώρα βλέπω τα πράγματα αλλιώς». Από τότε, όποτε συναντιόμαστε, δηλαδή για 40 χρόνια έλεγε: «Εκείνο το βράδυ, αναγεννήθηκα».

Αφού ολοκλήρωσαν τις υποχρεώσεις τους στην Ευρώπη, ο Bob και η Judy εγκαταστάθηκαν στην Atlanta, πρωτεύουσα της πολιτείας Georgia. Είχε προσληφθεί σαν καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Georgia State. Παράλληλα η σύζυγός του Judy (που είχε κι αυτή σπουδάσει ψυχολογία) ολοκλήρωσε τις σπουδές της με ειδικότητα την ψυχομετρία και σε λίγα χρόνια ανήκε στους πιο αξιόπιστους ψυχομέτρους στην πολιτεία της Georgia. Έτσι, στις αρχές του 1990 - με προτροπή της Judy - παραιτήθηκε από το Georgia State, αγόρασαν ένα οίκημα με πέντε δωμάτια και το έκαναν γραφείο. Τα δύο γραφεία ήταν του Bob και της Judy. Τα υπόλοιπα τρία τα νοίκιασαν σε τρεις άλλους ψυχολόγους από τους οποίους εισέπρατταν ενοίκια και ποσοστά. Υπήρχε μια κοινή γραμματέας που εξυπηρετούσε όλους. Αν λάβεις υπόψη σου ότι ο Bob χρέωνε 250\$ τη συνεδρία, καταλαβαίνεις πως οικονομικά το ζεύγος τα πήγε πολύ καλά. Η αλήθεια είναι ότι, από την αρχή της σχέσης τους, η Judy είχε το κουμάντο σε όλες τις σημαντικές τους αποφάσεις.

Παρόλο που ο Bob ζούσε στην Atlanta κι εγώ στην Αθήνα, συναντιόμασταν «συχνά». Από το 1982 που τέλειωσα το διδακτορικό μου κι επέστρεψα στην Αθήνα, μέχρι το 2017 που ήρθε για τελευταία φορά στην Ελλάδα, πρέπει να έχουμε συναντηθεί γύρω στις δέκα φορές και ποτέ για λιγότερο από μία εβδομάδα. Εγώ από το 1982 πήγα στην Atlanta δύο φορές. Τις υπόλοιπες ερχόταν εκείνος. Τρεις φορές βρεθήκαμε με τη Μάρο στη Σκόπελο. Βέβαια στο διάστημα 1978 – 1982 πήγαινα συχνά από την Indiana στην Atlanta, όπου με φιλοξενούσε. Η απόσταση ήταν 12 ώρες με το αυτοκίνητο, αλλά η διαδρομή ήταν ιδιαίτερα ευχάριστη και δεν με κούραζε.

Ο Bob ήρθε για τελευταία φορά στην Ελλάδα τον Ιούνιο του 2017. Περάσαμε μερικές μέρες στην Αθήνα και μερικές στη Σκόπελο. Από τότε και μετά, η επικοινωνία μας ήταν μέσα από μηνύματα και Skype. Ο Bob εξακολουθούσε να έρχεται μια φορά το χρόνο στην Ευρώπη αλλά

η Judy προτιμούσε να πηγαίνουν στο Παρίσι. Το Μάιο του 2022 πήγαν στη Φλωρεντία όπου παρακολούθησαν ένα σεμινάριο διάρκειας ενός μήνα με βάση τα μνημεία και τους θησαυρούς αυτής της πόλης. Ομολογώ ότι ζήλεψα. Ως εδώ, όλα καλά. Από κει πέρα, όλα άλλαξαν:

Το Φεβρουάριο του 2023 έλαβα ένα μήνυμα από τη Judy: Ο Bob έχει Αλτσχάιμερ και δυσκολευόταν να επικοινωνεί άμεσα μαζί μου. Μιας και το τηλέφωνο (σύμφωνα με τη Judy) επιδείνωνε την κατάστασή του, η επικοινωνία μας, από δω και μπρος, θα γινόταν μόνο με email μόνον μέσω της Judy. Μάλιστα, τότε με πρόετρεψε να διαβάσω ένα βιβλίο της Emy Bloom, η οποία είναι ψυχοθεραπεύτρια, με τίτλο *In Love: A Memoir of Love and Loss* (2022). Κάτι μέσα μου μ' έκανε και δεν ενδιαφέρθηκα να διαβάσω αυτό το βιβλίο.

Από κει και πέρα τα πράγματα εξελίχθηκαν ραγδαία: Στις 15 Μαΐου 2023 έστειλα ένα μήνυμα στη Judy για να μάθω νέα. Έλαβα μια απάντηση που έγραφε τα εξής:

«Τι συγχρονισμός! Προσπαθούμε να βρούμε χρόνο να μιλήσετε. Δεν είμαι σίγουρη αν είχα την ευκαιρία να ολοκληρώσεις το βιβλίο της Amy Bloom που ήταν πάντα ο δρόμος μας. Ήρθε η ώρα για το ταξίδι μας και ο Bob θα θέλει να πει αντίο. Τα πάμε καλά, δεδομένης της δύσκολης κατάστασης, και είμαστε ήρεμοι. Διάλεξε μια καλή στιγμή για να μιλήσετε».

Το μήνυμα το συνόδευσαν δύο κείμενα που απευθύνονταν στην Ελβετική εταιρεία **DIGNITAS** γραμμένα από τον Bob. Το πρώτο είχε τίτλο «Βιογραφικό σημείωμα» το οποίο είχε γράψει το καλοκαίρι του 2022, αφού επέστρεψαν από τη Φλωρεντία. Το κείμενο αυτό τελειώνει ως εξής:

«...Η ζωή μου ήταν λέξεις, έννοιες και συζήτηση και η επικείμενη απώλεια αυτού του δώρου λόγω της νόσου του Αλτσχάιμερ είναι μια τραγωδία. Ήδη ο αγώνας μου με τη βραχυπρόθεσμη και τη μακροπρόθεσμη μνήμη επηρεάζουν την ευφράδεια μου και δεν είμαι σε θέση να γράψω. Είμαι ευγνώμων για την αγαπημένη μου οικογένεια, τους φίλους μου που καλύπτουν μια περίοδο 60 ετών, την κληρονομιά της καριέρας μου, τη χαρά να βλέπω τον κόσμο, τις καθημερινές απολαύσεις των σκύλων, των γατιών, του καλού φαγητού, του κρασιού, των ταινιών, του θεάτρου, της ποίησης και της μουσικής. Θα συμμετάσχω σε ό,τι μπορώ για να

VET CLINIC
ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ
ΖΩΩΝ
ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΣ

Κατερίνα Μπίρου-Παταλίδου
Κτηνίατρος D.V.M UTH

Λαοδίκης 34, 16674 Γλυφάδα
Τηλ. 210-8942429
6976911720
mpirouk@gmail.com

www.mpirouvet.gr

Για άλλες Εφημεριδούλες
και άλλα πολλά:

<https://www.pinteris.gr>

COOLMATTER TECHS

Υποστήριξη Υπολογιστών

6931 251 421

επιβραδύνω αυτή την ασθένεια – περπάτημα, διατροφή, φαρμακευτική αγωγή κ.λπ., αλλά δεν έχω καμία επιθυμία να χάσω την ικανότητά μου να ασχολούμαι και να αναγνωρίζω τους αγαπημένους μου, να χάσω την ανεξαρτησία μου, την αξιοπρέπειά μου και τη διαύγειά μου. Δεν θέλω η οικογένειά μου να επιβαρύνεται συναισθηματικά, οικονομικά ή σωματικά. Θέλω τα εγγόνια μου να θυμούνται έναν παππού που τα φωνάζει με το όνομά τους, αστειεύεται και παίζει μαζί τους, και όχι έναν παππού που είναι χαμένος στο κενό. Η σύζυγός μου, οι κόρες μου, ο ανιψιός μου και οι καλύτεροι φίλοι μου είναι 100% πίσω από την απόφασή μου να πεθάνω με αξιοπρέπεια και να παρέχουν υποστήριξη και αγάπη στο ταξίδι της συνοδευόμενης αυτοκτονίας. Η γυναίκα και οι κόρες μου, καθώς και δύο δια βίου φίλοι θα ταξιδέψουν μαζί μου στην Ελβετία (αν δοθεί το πράσινο φως) και θα είναι μαζί μου στο θάνατό μου. Σας ευχαριστώ για το έργο σας. Αυτή η απόφαση έδωσε σε όλους μας κάποια ειρήνη σε μια ασθένεια όπου η ειρήνη είναι δύσκολο να βρεθεί.

Robert Simmermon.»

Το δεύτερο κείμενο ήταν μια «επιστολή προθέσεων προς την Dignitas» που γράφτηκε το Φθινόπωρο του 2022. Η Dignitas είναι μια Ελβετική εταιρεία που ανάμεσα στις υπηρεσίες που προσφέρει είναι η «συνοδευόμενη» ή

Υπενθυμίζω: Όλο αυτό το διάστημα δεν είχαμε καμία ζωντανή επικοινωνία. Απάντησα στο τηλέφωνο. Από την πρώτη στιγμή ακούσαμε τον γνώριμο Bob. Κανένα απολύτως δείγμα κάποιας δυσκολίας. Μάλιστα κάποια στιγμή έκανα μια αναφορά σ' ένα ουίσκι που είχε φέρει το 2000 στη Μάρο. Δεν θυμόταν τη μάρκα και μόλις του είπα «Maker's Mark» το θυμήθηκε αμέσως! Του είπα πόσο τον αγαπώ και ότι όσο ζω η φωτογραφία του θα είναι πάντα στο γραφείο μου. Ομολογώ, ότι δεν είχα πλήρη συνείδηση της στιγμής που ζούσα. Ήταν σα να είμαι σ' ένα όνειρο. Αναίεσα σε άλλα, μου είπε ότι περπατάει 4 μίλια την ημέρα. Κλείνοντας του είπα ένα ανέκδοτο για τη ζωή μετά το θάνατο. Ακόμα αντηχούν τα γέλια του σ' αυτιά μου.

Μόλις κλείσαμε το τηλέφωνο κοιταζόμεσταν με τη Ζωή προσπαθώντας να συνειδητοποιήσουμε τι συνέβαινε. Ο άνθρωπος με τον οποίο είχα μιλήσει δεν είχε καμία σχέση με την εικόνα που είχα διαμορφώσει τους τελευταίους μήνες μέσω της συζύγου του! Η Ζωή ήταν πολύ θυμωμένη. Αναρωτιόταν: «Καλά· δεν βρέθηκε ένας άνθρωπος ν' αντισταθεί σ' αυτή την απόφαση; Ενθαρρύνουν έναν άνθρωπο που περπατάει τέσσερα μίλια την ημέρα να ζητήσει συνοδευόμενη αυτοκτονία»; Πράγματι. Με τη συζήτηση που μόλις είχαμε κάνει, δεν υπήρξε καμία ένδειξη ότι ο άνθρωπος αυτός είχε κάποιο διανοητικό πρόβλημα.

Σκόπελος 2017. Από αριστερά: Η Ζωή, η Μάρο, εγώ και ο Bob

«υποβοηθούμενη αυτοκτονία»! Η λέξη Dignitas προέρχεται από το Dignity που σημαίνει «αξιοπρέπεια».

Ξαφνικά κατάλαβα τι συμβαίνει: Ο Bob, σαφώς επηρεασμένος από τη Judy, (που ήταν κι εκείνη επηρεασμένη από το βιβλίο της Bloom) είχε κάνει αίτηση στην Dignitas η οποία είχε γίνει αποδεκτή! Συνεπώς το τηλεφώνημα που θα γινόταν ανάμεσά μας θα ήταν το αποχαιρετιστήριο. Έτσι, κανονίσαμε το τηλεφώνημα να γίνει την Παρασκευή 19 Μαΐου στις 10 βράδυ ώρα Ελλάδας. Μη έχοντας μιλήσει μαζί του για καιρό, δεν μπορούσα να ξέρω σε τι κατάσταση ήταν και τι θ' αντιμετώπιζα. Έτσι, έβαλα ένα διπλό ουίσκι και περίμενα το τηλεφώνημα. Δίπλα μου ήταν και η σύντροφός μου Ζωή με την οποία ήμασταν μαζί με το Bob στη Σκόπελο τον Ιούνιο του 2017 και τον γνώριζε. Εννοείται ότι το τηλέφωνο το είχαμε στην ανοιχτή ακρόαση.

Κάτι ανάλογο σκεφτόμουν κι εγώ. Όμως, τώρα που το ξανασκέφτομαι, στην ουσία δεν είχα άλλη εκλογή. Τα πάντα τα ήλεγχε η Judy η οποία σε όλα της τα μηνύματα τόνιζε ότι το μόνο που ήθελαν από τους φίλους τους, ήταν «υποστήριξη» σ' αυτή τους την απόφαση. Δηλαδή «αν δεν συμφωνείτε, κρατηθείτε μακριά». Αν είχα εκδηλώσει την παραμικρή αντίρρηση στα σχέδιά της (τους), το μόνο που θα κατάφερα ήταν να μην έχω την ευκαιρία ούτε αυτού του τελευταίου αποχαιρετισμού. Άλλωστε, πώς να προέβαλα κάποια αντίρρηση όταν, μέχρι πριν λίγο, δεν είχα ιδέα για τη διανοητική του κατάσταση;

Όπως ήταν φυσικό τηλεφωνήσαμε στη Μάρο, η οποία μέχρι τότε ήξερε μόνο για το Αλτσχάιμερ. Οι αντιδράσεις της ήταν παρόμοια με της Ζωής: Θυμός και απορία για το πώς πάθηκε μια τέτοια απόφαση.

Το Σάββατο 27 Μαΐου, ο Bob πήγε στην Ελβετία συνοδευόμενος από τη Judy, τις δύο κόρες του κι έναν συμμαθητή του από το δημοτικό που ήταν ο πιο παλιός του φίλος.

Την Τρίτη 30 Μαΐου έλαβα από τη Judy το παρακάτω μήνυμα: «*Fabulous Bob died peacefully this morning with grace and dignity and humor intact. He sent his love*»:

«Ο υπέροχος Bob πέθανε ειρηνικά σήμερα το πρωί με μεγαλείο και αξιοπρέπεια και άηχο χιούμορ. Έστειλε την αγάπη του». Από κει πέρα δεν γνωρίζω τίποτα. Δεν ξέρω αν τον αποτέφρωσαν επί τόπου ή αν τον μετέφεραν να ταφεί στην Atlanta. Προς το παρόν δεν έχω την παραμικρή διάθεση να επικοινωνήσω με τη γυναίκα του που ήταν ο ενορχηστρωτής όλης αυτής της ιστορίας. *Ο αναγνώστης τι λέει γ' αυτά;*

Στην ιστοσελίδα
pinteris.gr

ΜΑΘΑΙΝΩ ΧΩΡΙΣ
ΔΙΑΒΑΣΜΑ

1. Η Διανοητική Νοημοσύνη
2. Η Συναισθηματική Νοημοσύνη
3. Η ψυχολογία του Καρλ Γιούνγκ:
4. Συναισθήματα που δεν εξηγούνται
5. Η Ευθύνη - Μια άγνωστη λέξη
6. Η θεωρία του Carl Rogers
7. Σεξ Αυτοπαρατήρηση
8. Το Φλερτ
9. Κριτική της Αστρολογίας
10. Η Αντίληψη

Διαδραστική Εφημεριδούλα

Οι αναγνώστες μπορούν να συμμετέχουν ενεργά με τρεις τρόπους:

Ο πρώτος, με το να προτείνουν θέματα για τα οποία θα ήθελαν να μάθουν κάτι περισσότερο. Ο δεύτερος με σχόλια, απορίες και παρατηρήσεις που – αν παρουσιάζουν ενδιαφέρον και δεν είναι μακροσκελή – θα μπαίνουν σε μια μόνιμη στήλη με τίτλο Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ.

Ο τρίτος με κάποιο σύντομο άρθρο, δικό του ή κάποιου άλλου. Όλα αυτά πάντα με αποστολή στο pinteris@hotmail.com.

10ος Χρόνος !

Κάθε Τετάρτη 11:00 π.μ.
Χαβαλές & Επιστήμη
με τη Μαρίτα Μυρωνάκη
και τον Γιώργο Πιντέρη.

Σάββατο επανάληψη. Η διεύθυνση στο διαδίκτυο είναι:

<https://onlineradiobox.com/gr/kentrokardias95/?cs=gr.kentrokardias95&played=1>